

תיאטרון המילה יוצא לדרך

יעקב ארנן, תיאטרון המילה

כאשר רודולף שטיינר ייסד בדורנך את המרכז הרוחני של התקופה החדשה, הוא בנה במרכזו את התיאטרון כמרכז לדרמת המסתורין, ובו התפתח עיצוב הדיבור והדרמה. בשנות השמונים של המאה שעברה ניתן לי ולזוגתי מרים להיות נוכחים בסיומה של אותה ההתרחשות שהתחילה בתחילת המאה העשרים בידי מרי ורודולף שטיינר.

שפותחו בזרם התיאטרון המודרני; " עליו לחיות את ההקשר הרוחני העולמי המתפתח כל הזמן על כל גווניו.

אלו האתגרים שצריך לקחת על עצמו התיאטרון החדש. מרים ואני סיימנו את הכשרתנו באנגליה בשנת 1989 לאחר שבע שנים. היינו חלק מתחילתו של ניסיון מיוחד מאוד בתיאטרון האנתרופוסופי האנגלי, אך הרגשנו שהתנאים עדיין לא בשלו להוליד תיאטרון חדש. במשך כל השנים מאז חזרתנו, ביימנו את הצגות שנת-היסוד בהרדוף, שבהן נוצר תיאטרון אשר דרכו חוו צעירים רבים חוויה רוחנית רבת-משמעות.

הצגות אלו יצרו תנאים מיוחדים ליצירת תיאטרון חדש. בשנת 1998 נוסד בית-הספר לדיבור ודרמה בהרדוף. הצעירים המייסדים שבאו לבית-הספר כבר הביאו עמם איכויות נפש חדשות, רצינות ורצון לייסד תיאטרון חדש.

בשנים האחרונות, מאז סיימו את לימודיהם ראשוני בוגרי בית-הספר, נעשו ניסיונות תיאטרליים בדרך לייסוד התיאטרון: "בעיניים פקוחות", "שינה של שבועיים", "קפה קפא", "פצע קורן" ו"ליצנים מחפשים משמעות".

בשנה האחרונה, החליטה קבוצה של שבעה שחקנים שהגיע הזמן לצאת לדרך ולייסד את תיאטרון המילה כתיאטרון רוחני חדש בזמננו. הרצון שלנו הוא לייסד תיאטרון שמצד אחד יביא לידי התעוררות של חיים רוחניים וינסה לעבוד עם כוחות חדשים של ריפוי, אך מצד אחר יקבל עליו להיות חלק מהתפתחות התרבות הארץ-ישראלית היום.

בתחילת ינואר אנו מעלים את ההופעה הראשונה של התיאטרון: "המלט - גרסת השחקנים", עיבוד אנסמבלי מקורי למחזהו של שייקספיר. לצורך התחלת עבודת התיאטרון, אנו בונים סדנת תיאטרון אינטימית במשכן המילה בהרדוף. מבחינה כלכלית התנאים כמובן קשים ביותר לעבודת אמנות בזמננו, אך הרוח טובה וההתלהבות רבה ואנו מקווים שזאת תהיה התרחשות בעלת-משמעות לקהילה האנתרופוסופית המתהווה ולתרבות בארץ בכלל.

תאריכי ההצגות: 1-3/1, 9-10/1, 15/1, 23-24/1, 31/1

לפרטים ולתמיכה אפשר לפנות לרפאל 054-5714255 או באתר: hamila.org.il

נכחנו בהצגת ארבע מחזות המסתורין, בפאוסט ובהצגותיו של אלברט שטפן.

קבוצת שחקנים זו, שכמה מהם היו לקראת סוף חייהם, הייתה מיוחדת במינה.

העצמה והעומק הרוחני שהרגשנו באותה הקבוצה השאירו בנו רושם עמוק ביותר, היכולת של השחקנים ליצור חוויה שלוקחת את הצופה אל מעבר לסף וממלאה אותו בכוחות חיים הגיעה לשיא בשנים ההן.

ההרגשה הייתה שהכוחות שאתם אדם מתמודד בנפשו בדרך הרוחנית וכוחות הגורל שאותם הוא פוגש בקהילה סביבו מוצגים על הבמה בדרך המאפשרת לכוחות העצמיות שלו להתעורר בתוך נפשו בצורה חדשה ויצירתית.

לאחר כמה שנים, כשהגענו לדורנך בתחילת שנות התשעים, כבר נראתה במת התיאטרון כצל חיוור של התרחשויות שראינו, צל שעוד הלך ודעך במשך השנים.

מה קרה? לאן נעלמה הדרמה האנתרופוסופית?

אפשר לראות את כל התפתחות התנועה האנתרופוסופית בהקשר הזה. המרכזים האירופיים שנשאו את משימת ייסוד האנתרופוסופיה הלכו והתרוקנו וחדרמה האנתרופוסופית נעלמה עם התרוקנות החיים הרוחניים.

השאלה הנשאלת היא מהם החיים הרוחניים החדשים המתאימים לזמן הזה ואיך דרמת המסתורין יכולה לעזור להם להיווצר.

אם מתבוננים בתיאטרון של המאה העשרים, רואים שפותחו רגישויות נפשיות מיוחדות במינן; התיאטרון עסק באיבוד המשען הארצי ובחויית האינות והאבסורד. העצמיות של האדם הוצגה באינספור וריאציות של מצבים ארציים אך בלי הקשר רחב יותר של גורל ורוח.

גם בזרם התיאטרון המודרני בסוף המאה העשרים הייתה תחושה שדבר-מה מיצה את עצמו כזרם התפתחות והגיע לסוף מסוים.

אנחנו רואים שסוף המאה העשרים ותחילת המאה העשרים-ואחת מאופיינים מחד-גיסא בבעיות עולמיות קשות ביותר ומאידך-גיסא בהתעוררות רוחנית הולכת וגדלה. מתוך ההקשר הזה, המרתק והדרמטי מאוד, התיאטרון הרוחני החדש צריך למצוא את דרכו ולמלא את תפקידו.

אפשר לראות תפקיד זה בשלושה היבטים.

"על התיאטרון הרוחני החדש לעבוד עם עיצוב הדיבור והדרמה, לפי היסודות שהונחו בידי מרי ורודולף שטיינר בתחילת המאה העשרים, בצורה חדשה וחיה לתוך העתיד;

"עליו לקחת פנימה ולפתח הלאה את רגישויות הנפש המיוחדות